

Verlegen schraapt Kleine Man de keel.
'Wilt u bij me thuis een omelet komen eten?'
God knikt. 'Met plezier,' zegt hij.

'Het is een eer je gezelschap te mogen houden.
Maar wat is dat precies, een omelet?'
Kleine Man kijkt God verwonderd aan. Weet God dat niet?

Ze komen aan bij het meer.
Het is er mooi, en hemels rustig.
'Hier woon ik.' Kleine Man kijkt trots.
'Wauw!' doet God.

Kleine Man maakt een omelet klaar,
met een beetje bieslook erbij.
'Zo vind ik het lekker,' legt hij uit.
Na het eten leunen ze voldaan achterover.
'Zal ik je helpen met de afwas?' vraagt God.
'Nee, nee! Dat doe ik straks wel.'
Kleine Man kijkt door het raam.
'Het is zulk mooi weer, God. Laten we naar buiten gaan.
Zullen we zwemmen?'

God loopt over het water.
'Wauw!' doet Kleine Man.
Zijn ogen schitteren.
'Ik had ervan gehoord. Maar ik had het nog nooit
gezien!'

